

Det foreslås at give parterne i de af § 1 og § 4 omfattede overenskomstforhold en frist til at forhandle om anvendelse af de i § 2 nævnte beløbsrammer og med adgang til at få spørgsmål, som der ikke opnås enighed om, afgjort ved et paritetisk sammensat nævn.

Til § 11

Der foreslås oprettet 3 paritetisk sammensatte nævn til at tage stilling til udmøntningen af hver deres forholdsmæssige del af den i § 5, stk. 4, nævnte beløbsramme på 0,5 pct. af lønsummen for de offentligt ansatte samt til at fastlægge den tidsmæssige fordeling inden for det enkelte år af de i § 5, stk. 3, nævnte procentvise forhøjelser. Beløbsrammen på 0,5 pct. forudsættes delt efter lønsummerne for de af de enkelte nævn omfattede områder. Fremgangsmåden svarer til den i forbindelse med forlængelsesloven i 1979 anvendte. Der tages herved hensyn til, at der gennem årene er opbygget et forhandlingsapparat for det kommunale område som helhed og inden for tjenestemandsområdet i staten, folkeskolen og folkekirken.

Da en række overenskomster forhandles fælles for staten og kommunerne, vil det med den foreslåede opdeling være nødvendigt at tage stilling til, om forhandlingerne på disse områder mest hensigtsmæssigt kan foregå i to nævn, eller om de enkelte forhandlingsområder bør forhandles samlet i et af de to nævn, der behandler forhold på overenskomstområdet.

Finansministeriet træffer nærmere bestemmelse herom efter udtalelse fra de parter, der repræsenteres i de to nævn.

Der er forudsat, at der, under hensyn til den stærke sammenhæng i den offentlige sektors lønstruktur såvel inden for det offentlige lønorganer som inden for personaleorganisationerne, finder en nøje samordning sted af forhandlingerne i de tre nævn. Det vil endvidere være nødvendigt, at der, inden de tre nævn afslutter deres arbejde, sker en afstemning af disses forhandlingsresultater, ligesom der til afgørelse af spørgsmål, om hvilke der i to eller alle tre nævn ikke kan opnås flertal, forudsættes udpeget den samme opmand.

Reglerne om adgang til at få afgjort uenighed om indholdet af de forlængede overenskomster ved nævnsafgørelse fortrænger dels for tjenstemænds vedkommende den særlige procedure i tjenstemandslovgivningen, dels de dertil svarende kommunale tjenstemandsregulativer og -vedtægter.

Til § 12

Forslaget svarer til lignende bestemmelser i tidligere forlængelseslove.

Til § 13

Bestemmelsen, der indholdsmæssigt svarer til tilsvarende bestemmelser i tidligere lovgivning om fornyelse/forlængelse af overenskomster, indebærer, at der, fra lovens ikrafttræden og indtil de af forslaget omfattede overenskomster udløber, er den samme adgang – hverken videre eller snævrere – til at iværksætte arbejdsstandsning (strejke, blokade, lock-out eller boycott), som hvis der havde været tale om en på normal måde fornyet overenskomst.

Til § 14

For så vidt angår de kollektive overenskomster svarer forslaget indholdsmæssigt til tilsvarende bestemmelser i tidligere love om fornyelse eller forlængelse af overenskomster og indebærer, at sager om overtrædelse af forlængede/fornyede overenskomster indbringes for arbejdsretten, jfr. arbejdsretslovens § 9, og at fortolkningsspørgsmål afgøres ved mægling eller faglig voldgift efter de for det pågældende område fastsatte bestemmelser.

Spørgsmål om overtrædelse og fortolkning af indgåede aftaler på statstjenestemandsområdet indbringes for voldgift efter reglerne i kap. 12 i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken. Tilsvarende spørgsmål på det kommunale tjenestemandsområde indbringes for voldgift efter reglerne i de kommunale tjenestemandregulativer og -vedtægter.

Til § 16

Det foreslås, at på de overenskomstområder, hvor der har været iværksat konflikt, kan de i loven hjemlede ændringer af løn m.v. tidligst få virkning fra det tidspunkt, hvor de iværksatte strejker ophører.

Til § 17

Forslaget svarer til § 16 i forlængelsesloven nr. 129 af 29. marts 1979.

Til § 18

Når Færøerne ikke foreslås omfattet af lovforslaget, skyldes det, at arbejdsforhold efter den færøske hjemmestyrelov er et særanliggende og der-